

lesarabrøv

Hurrá fyri Jákupi — Føroya fyrsta antibureaukrati!

Sjálvandi skalt tú hava hesi neytini innflutt! Hvat rakar tað samfelagið, hvat tú hevur í umbúna og vilt skapa? Tá ein byggir fjós, ja, so er tað sjálvandi til neytahald, ikki satt!!

Tað eru nógv, sum hava tað sum tú. Lógir og aðrar samfelagsfyriskipanir eru bert til fyri idiotar og bureaukratar.

Her í Havn eru fólk, sum umhuga at seta spruttu á stovni, so svartbørsarnir kunnu fáa eitt sindur av konkuransu. Tað kann ikki bera til, at ávisur bólkur í samfelagnum kann tryggja sær sum hann vil. Samfelagið er til fyri okkum øll. Men hvat — tað eru hesir ófantaligu bureaukratarir, sum valda, og teir hindra jú einum og hvørjum framburði í samfelagnum.

Eg tosaði við lossingarmann í gjár. Hann hevði í umbúna at seta eitt bordell á stovni, men — sum hann sigur — hann fær ongantíð høvi til at spara so mikið saman, tí tað ganga nakrir tollarar og renna aftaná honum, hvarja ferð hann keypir eina flösku umborð á onkrum skipi, so hann er ikki bótaferur.

Hvat skulu vit hava hesar tollarnar til? Teir ganga bara og genera fólk við teirra lógum og fyriskipanum um innflutning v.m.

Ella hvat við polití og djórælækna? Teir skuldu verið langt av landi skotnir.

Hugsad tær! Bert at nakrar hønur vesturi í Vágum fáa hønapest, so ganga teir hønagarði úr hønagarði og kippa.

Høvdu hesar hønur gjørt nøkrum nakað? Hvi kundu tær ikki fáa frið? Tá fólk verða sjúk, so verða tey flutt á sjúkrahús. Hvi kundu hesar hønur ikki komið á djórásjúkrahús?

Í hesum sambandi hugsi eg eisini um neytini hjá tær. Hvi kunnu tey ikki sleppa á djórásjúkrahús, um tað skuldi borið á, at tey gjørdust sjúk.

Annars fati eg einki av hasum djórælæknanum sum so var. Tað mátti verið „alle tiders“. Hugsad tær allar konsultationirnar, hann hevði fingið, og ikki minst: — allan tann vinning, hann hevði havt av hesum. Eg fati hann ikki.

Og politíið. Ikki bert

tað, at teir ganga við djórælæknanum og kippa hønur. Ein fær ikki frið fyri teimum nakra staðir. Verður koyrt á Oyggjarvegnum við eini 150 til 160 kilometra ferð, ja so eru teir har beinan vegin. Man fær bót, møguliga sleipaður í rættin, fyri at fáa koyrikortíð fráðømt. Hvat bílla teir sær inn? Eru vegirnir ikki gjørdir til at koyra á? Sum teir uppføra seg, skuldi ein trúð, at vegirnir eru gjørdir til at rulla páskaregg á.

O tú, størstu synd tykist mær í bøndrunum, sum eru undirlagdir hetta ófantaliga og bureaukratiska samfelag. Teir ganga hvørt ár og knógva undir einari hoybyrðuni fyri og aðrari eftir. Einki er at siga til, at heilsan fer á ungum aldri, sum teir hava óvtikið seg.

Nei, teir skuldu gjørt sum tú sjálvandi. Hoyggj í skal innflytast, helst úr Danmark, men kann USA brúkast sum alternativ. Um tú varð noyddur at flyta hoyggj inn úr USA, so keypir tú bara eitt skip afturat. Tað skapar jú eisini meira arbeiði.

Tó skal eg mæla frá at innflyta hoyggj úr Sovjetsamveldinum. Kyrnar verða tá helst ov reyðar, eins og tær helst fara at mjólka minni, tá tær av hesum kosti møguliga verða figgindaliga sinnáðar móti okkara kapitalistiska samfelag.

Eg havi altíð sagt tað. Tað er ein rættur bóndi sum tú, sum dugir at velja burtur úr nýggjum. Tað skal bæði gløggskeygni og initiativ til at seta slíkt í verk.

Nú er bert eftir at vóna, at virkið ikki fer av knóra, um bannað verður at innflyta neytini.

Men skuldu tá tessverri hent, so hevur hetta merkiliga samfelag gott av tí. Hesir ófantaligu og snerputu bureaukratarir hava ikki uppiborið annað enn at sleppa at gjalda skatt til tær 25 milliónirnar, sum landið veðheldur fyri — tey, sum vilja drepa alt óeginnyttugt framskygni og initiativ í okkara afturhaldssamfelag.

Til næsta lótingsval verður tú vónandi uppstilldur — og ikki minst — valdur. Tú klárar nokk alt samfelagið einsamallur. Tú hevur við sjón fyri søgn prógvad, at lógir og fyriskipanir ongan týðning hava fyri eitt samfelag. Hvi skulu vit tá hava 32 mans á tingi? Vit kunnu klára okkum við teg — møguliga vantar tó ein litil Adolf Hitler.

Vinarliga

Juul Jacobsen
Nólsoy

GLS — politiski sálarsyrgjari javnaðarfloksins

Í hesum døgum fer fram ein sera áhugaverd skrivning í sambandsblaðnum Dimmalætting. Spækhuggerblaðstjórin er vorðin fullkomiliga hamskiftur. Aftaná í 4 ár í navni sambandsflokksins, undir alskyns dulnevnum, at hava framleitt eitt satt ótal av illsinns-, lygu- og illnatnum greinum um Føroya javnaðarflokk og leiðslu hansara, tykist tað nú, sum um hann er við at vakna við kaldan dreym, helst tí hann ræðist at vera stoktur í sínum egna feitti.

Tann javnaðarflokkur, sum í 4 ár í eygum sambandsmanna hevur verið høvuðshóttanin móti demokratium og kristindómum, er nú knappliga einasta bjarging sambandsmanna, letur til.

Í fleiri ár hevur Dimmalætting og illnatni redaktørur hennara upparbeitt slíka serfrøði í útspilling og demagogi, at ein skal í hvussu so er ikki styttri enn til Murmansk fyri at finna slíkt. Javnaðarflokkurin og lögmaður skuldu fyri einhvønn pris beinast av veginum. Løgmaður, tí hann var byttur og maktssjúkur, og javnaðarflokkurin, tí hann var rötin til alla ógudligheit og diktatur.

Ikki fyrr enn javnaðarflokkurin var rikin har, sum øll ógudligheit og synd einaferð skulu, var nokur vón um framburð og skipað politisk viðurskipti í hesum landi. Tí tykist tað ikki serti tilgjørt og ósmæð, tá nú sambandsorgan við chefeologi sínum, G. L. Samuelson, á odda ger seg upp til politiskan sálarsyrgjara hjá javnaðarflokkinum. Heldur hesin uppgjørdi blaðstjóri veruliga, tá tað nú ikki eydnaðist at buka javnaðarflokkin, so hann treytalest kom krúpanði aftur í sambandsleypin, at so er tað kanska eina roynd vert at lástast sum um tað er av kærleika til javnaðarflokkin, hann hevur verið so illavörðin og óndsinnaður. Neyvan eru tey nógv, ið trúgva honum, nú hann í politisku neyðstøðu sambandsflokksins hykleriskur letist hava slíka umorgan fyri javnaðarflokkinum.

Hvussu sambandsflokkurin hugsar sær, at javnaðarflokkurin kann góttaka slíkt met í duplimali, er mongum manni óloyslig gáta. At sambandsflokkurin er sinnáður at viðurkenna and-

stöðuábyrgdarloysi sitt og sin fullkomiliga mangul uppá alternativan politikk, er sjálvandi alla æru vert. Men áðrenn nakar verður sannfærdur um, at hetta er annað enn sum tá kellingin pissaði, mugu nógvur súðir syftast. Tí enn sprikir spækhugger-taktikkurin úr hvørjari reglu og hvørjum orði sambandsmanna.

Javnaðarflokkurin hevur seinastu 8 árin havt eina beina politiska linju, uttan brot og bugir. Hesa linju vil flokkurin í komandi tíðum royna at føra víðari, samfelagnum øllum at gagni. Men skal nýggi sambandsflokkurin sjálvboðin verða álitið hjá javnaðarflokkinum í hesum politiska menningararbeiði, verða spækhugger-

erblaðstjórin og orðariki sambandsleiðarin sanniliga noyddir at spræna nógv blekk og nógv orð úr sær, áðrenn tað er eydnast teimum at fjala og jarða teirra í gjeðnum 4 ár fullkomiliga miseyndaða og samfelagsniðurbótandi taktikk.

Aftaná at hava gjørt klekkju til egnu revy, er tað ikki serti tragikomiskt at siggja, hvussu Dimmalætting eins og álur roynir at snúgva sær uttan um politiskur veruleikarnar, m.a. tann, at javnaðarpolitikkur er tann politikkur, sum limir og veljarar javnaðarflokksins leggja til rættis og stuðla, og ikki tað kávalæti, sum Dimma í hesum døgum er á tremur av.

peyotl.

Rituvikskyrne

Dersom dei styrande i det heile er interessert i å oppretthalde lov og rett på Færøyaner, har dei no eit usedvanleg godt høve til å vise kva dei duger til i samband med kuimporten til Rituvik. Det einaste dei kan gjere er å avlive dei 120 importerte kyrne så snart råd er og å slå ned med hard hand om ikkje importforbodet vert fylgd. Heile saka er eit skuledøme på korleis einskilde prøvar å spele stort og dermed have seg over gjeldande lov og rett. Eit vidare liv for desse 120 kyrne er samstundes ei godkjenning av slike handlingar frå dei styrande si side. Lovene har dermed ikkje lenger nokon funksjon.

Kva konsekvensar slíkt lovløys vil få for jordbruket i negativ lei kan vi i dag knapt tenke oss. Det vi veit er at slike gigantprosjekt er tydeleg med på å slå beina under alle som driv næringa i tradisjonell form. Det kan berre sjåast på som eit hån mot det eksisterande jordbruket. Jordbruket er og den viktigaste faktoren til oppretthalding av busetnaden i mindre bygdar og for dei som meiner desentralisering i praksis, skulle valget vere lett.

Mange nasjonar har i den seinare tid prøvd å bli meir og meir sjølvforsynte for på den måten å stå sterkere. Dette prosjektet vil slå beina

under det eksisterande som det har teke generasjonar på å bygge opp. Samstundes vil det gjere heile jordbruket avhengig av importert for ettersom det her ikkje er noko grunnlag å bygge vidare på. Ei slik løysing kan ikkje vere særleg heldig hverken for folket her på øyane eller for dyra. Dersom også kyr skal drivast i fabrikk på same måte som gris og hener, har jordbruket i det heile få bein att å stå på.

Kva garanti har vi så for at det er friske dyr som kjem til landet? Vi veit i alle høve at landsdyrlegen har sett seg mot det. Vit veit og at det er svært vanskeleg å utføre slik kontroll.

I og med denne importen vil samstundes portane vere opne for alle som vil importere dyr. Dei vil etter dette berre vise til skulddøme i Rituvik og korleis det vart gjort der. Dei fleste forstår og godtek at det vert brukt hard hand når det gjeld import av ein hund. Det skulle vel ikkje vere meir uforståeleg når det gjeld 120 kyr.

Prosjektet vil i det heile ha så mange skadelige ringverknader at det for meg synest direkte uansvarleg å la vere å avlive dyra. Eg vonar dei ansvarlege i den samanheng også vil sjå konsekvensane av dette.

Agr.

Ole E. Oksholen

Til Jonu

Góða Jona! Tú skilur meg ikki. Tað harmar meg, men gerst ikki við. Tú visir á lótingslóg nr. 63/1977. Javnt við lønararbeiði verður sett sigling við føroyskum fiskifari, herundir útróðrarfiskiskapur við egnum báti og við báti hjá øðrum smbr. gr. 11, 2. stk. Viðkomandi verður at roknaður at hava arbeiðt, um hann hevur róið út v.m. eins nógv og aðrir á sama stað. Jona! endin á hesi lógargrein, 2. stk. 2, er ikki so heilt greiður, haldi eg: „um hann hevur róið út v.m. eins nógv og aðrir á sama stað“. Hver hann ikki tað, hvat so? Tað kann vera ymiskt, sum forðar fyri tí.

Tað, sum fekk meg at ivast um trúverðugheitina, var Erlendur í útvarpinum tann 5.11. Hann segði hesi orð: — Tíverri komu útróðrarmenn ikki við undir

sjúkratryggingarskipanina, men vilja vit framvegis arbeiða við hesum máli.

Jona, hvussu skal hetta skiljast? Jona, tú skrivur í sama blað um bygdamenning í Suðurstreymoy, har har má nakað gerast. Tað mátti so verið! Betur er seint enn ongantíð, nú fáa vit at siggja.

Óli Jacobsen skrivur um kristindóm og politikk. Halt uppåt Óli! Tú situr sum fiskimannafelagsformaður og hevur sostatt annað at skriva um, vildi eg hildið. Tú kanst til dømis hjálpa lögmanni við handskanum, um eg kastaði honum, hann liggur í Sosialinum nr. 85. Hatta skuldi verið nakað fyri teg, lat okkum nú hoyra!